



## תיאור מקרה עבוד תרגול מילוי טופס "הערכת סטודנטים לפיזיותרפיה בהתנסות קלינית"

גדעון, סטודנט לפיזיותרפיה בהתנסות השנייה, התנסות מכן. מדריכים אותו שמעון ויעל.

במהלך רוב תקופת ההתנסות, גדעון הסביר למטופליו ברמה טובה מה הוא עומד לעשות בבדיקה ובטיפול, ציין מראש אם יכאב, ושאל את המטופלים אם הם מסכימים שימשיך בטיפול. לרוב הקפיד לסגור את הווילון של התא בזמן שהיה עם המטופל. פעם כאשר עמד לבצע בדיקת גב טורקאלי למטופלת בת 20, שאל אם היא מעוניינת שאמה (אשר לוותה אותה) תיכנס לתא הטיפול בזמן הבדיקה. בתחילת ההתנסות, באחת הפעמים, המדריך שמע את גדעון מעדכן את אשתו של מטופל על מצבו של המטופל, וזאת מבלי לקבל את הסכמתו של המטופל לעשות זאת.

גדעון אוהב ללמוד. הוא שאל את המדריך כאשר לא ידע מה האבחנה של המטופל או לא הבין טכניקת טיפול אשר המדריך הציע לו לבצע. כאשר המדריכים תיקנו אותו או העירו לו, הוא מיד רשם בפנקס ויישם בטיפול הבא או למטופל הבא, כאשר זה התאים. לפני קבלת כל מטופל חדש, הוא התכונן והשלים ידע חסר.

בתחילת ההתנסות גדעון הגיע פעמיים באיחור של 5-10 דקות, אך לאחר שהמדריך העיר לו, הוא הגיע בזמן. כמה פעמים הוא הגיע להתנסות לבוש במכנסיים קצרים, חלוק מקומט ולא מגולח, וכל פעם המדריכים העירו לו. לעתים קרובות המדריכים היו צריכים להזכיר לו להפוך את תג הזיהוי כך שניתן לראות את שמו, ולפעמים הציג עצמו למטופלים רק בשמו, ולא ציין שהוא סטודנט לפיזיותרפיה. יחד עם זאת, היה רגיש למטופלים מתרבויות שונות, התאמץ ללמוד מילים בערבית ורוסית על מנת לתקשר טוב יותר עם מטופליו.

מתחילת ההתנסות, גדעון השתלב יפה בצוות, הציע עזרה כשצריך והביא עוגה אשר אפה בעצמו לשיבת צוות. בנוסף, עזר למטופלים בקביעת תורים מול המזכירה וכל בוקר אמר בוקר טוב למנקה ודרש לשלומה.

לגדעון כישרון תקשורת יוצא דופן. הוא הצליח לתקשר עם כל המטופלים, והתגבר על מכשולי תקשורת באופן יצירתי. בטיפול בילד בן 8 עם אוטיזם אשר הגיע בעקבות נקע בקרסול, תיקשר אתו דרך משחק ובעזרת תמונות אשר הכין מראש. הוא לא היסס לקרוא לבן משפחה או למטפל אחר על מנת שיעזור בתרגום, ויודא שהמטופלים מבינים אותו.

לגדעון היה קושי רב בתיעוד. לרוב לא השלים בתיקים הרפואיים את התיעוד על המטופלים, וזאת על אף תזכורות חוזרות ונשנות מהמדריכים. כאשר הכין דו"ח על מטופל שלו שהוצג בשיבת צוות, התיעוד לא היה ברור ולא מלא. במכתב שבו הפנה מטופל שלו לאורתופד לצורך בקשה לבדיקת הדמיה, חסר היה מידע חשוב על המטופל, וזאת גם לאחר שהמדריך הנחה אותו כיצד יש לכתוב את המכתב.

במהלך ההתנסות היה שיפור רב בביצוע ריאיון של מטופל. בשבוע האחרון להתנסות, כאשר גדעון ביצע ריאיון, הוא הגיע לרוב המידע הרלוונטי, אך ביצע ריאיון לא מסודר, עבר מנושא לנושא, ולפעמים אף שאל את אותה שאלה פעמיים. הוא ביצע ריאיון בצורה מנומסת, והצליח לזהות מה המטופל רוצה להפיק מהטיפול.

גדעון לרוב בוחר כלי הערכה מתאימים בצורה טובה.

בזמן בדיקה, גדעון שמר על צניעות המטופל וכיסה את המטופל במידת הצורך. הוא ביצע הערכה עם הנדלינג טוב, מדד טכנית את טווחי התנועה של המטופל באופן נכון אך לא דייק, ולרוב שכח לערוך בדיקת תחושה- גם כשעלה הצורך בכך. בשני מקרים, כאשר נדרש לבצע בדיקת כוח שרירים מדויקת לגפה מסוימת, הסתפק בבדיקה גסה של כוח בלבד (quick test). גדעון היה רגיש לתגובות המטופל, ושינה את מנח המטופל כאשר המטופל הרגיש אי נוחות. גדעון סיים בדיקה בזמן ארוך מהרגיל גם בשבוע האחרון להתנסות.

רוב הזמן, גדעון קישר בצורה טובה בין הסימנים והסימפטומים של המטופלים לבין הפתולוגיה וביצע יפה סדרי עדיפויות של ממצאי הבדיקה.

גדעון יצר ברמה מצוינת רשימה של בעיות המטופל תוך התייעצות עם המטופל.

גדעון השתפר מאוד במהלך ההתנסות בקביעת מטרות לטווח קצר, ובסיום ההתנסות עשה זאת בצורה טובה. יחד עם זאת, המטרות שקבע לטווח ארוך לא היו מציאותיות. לדוגמה: הוא קבע מטרה עבור מטופל בן 60 שישב בכיסא גלגלים והייתה אסורה לו דריכה עקב שברים מורכבים בשתי הרגליים, שישתתף בתחרות סקי כעבור חודש. גדעון ניסח מטרות בצורה מספקת.

בחירת טיפול: גדעון פרס בפני המטופלים מספר אפשרויות טיפול אשר הוא חושב שהן מתאימות (בעקבות ממצאי הבדיקה) ושהוא הרגיש נוח לבצע אותם. רוב האפשרויות היו מבוססות על ראיות מחקריות, והוא הסביר למטופלים מדוע הוא חושב שטיפולים אלה מתאימים. לדוגמה: הוא הסביר למטופלת בת 75 עם כאבי גב כרוניים ואוסטאופורוזיס קשה אשר ביקשה שיבצע לה מתיחה על מיטת מתיחה "כמו שעשו לה לפני 20 שנה וזה מאוד עזר", מדוע כיום טיפול זה אינו מתאים לה.

ביצוע טיפול: גדעון השתפר רבות במהלך ההתנסות. הוא ביצע טיפולים סבירים, אך היו כמה תחומים לשיפור. לדוגמה: הוא ביצע את טכניקות הטיפול בצורה טובה, אך ה - Handling שלו היה מעט מסורבל. הוא שכח לרחוץ ידיים בין מטופל למטופל, ובשבוע האחרון במהלך הטיפול יצא מתא המטופל שלוש פעמים על מנת להביא ציוד שהיה זקוק לו עבור התרגילים שתכנן. בסיום ההתנסות, לקח לו קצת יותר זמן מהמצופה מסטודנט כדי לסיים טיפול (10-5 דקות יותר מידי). יחד עם זאת, הוא ביקש את עזרת הצוות כאשר היה צורך בכך, ובמספר מקרים דיבר עם המדריך לגבי הפניית מטופלים שלו לטיפולים נוספים בריפוי בעיסוק, ולתמיכה של עובדת סוציאלית.

לגדעון כישרון בהדרכת המטופל! הוא נועד להיות מורה. הוא התייחס לרקע הסוציאלי והחברתי שממנו הגיע המטופל ולמקצועו בשעה שנתן לו הסברים על הטיפול. הוא עודד את המטופלים לבצע תרגילים בבית. הוא שיתף את המטופלים בתרגילי הבית שנתן להם, וברר איתם אם לדעתם התרגילים ברי ביצוע.

לרוב גדעון העריך יפה את תגובת המטופל לטיפול וביצע את השינויים המתאימים לפי ההערכה החוזרת ותגובות המטופל.

לרוב גדעון קידם את המטופל בטיפול, והחליט על המשך טיפול על פי התקדמותו של המטופל. כאשר המטופל לא התקדם, הוא דיווח למדריך והציע לו לשחרר את המטופל מטיפולים במכון.

במהלך ההתנסות היו לגדעון מספר רב של מטופלים אשר סיימו טיפול. בדרך כלל גדעון חיכה לטיפול האחרון על מנת להודיע למטופל שהוא סיים את הטיפולים. בפגישה האחרונה הוא תידרך את המטופל בביצוע התרגילים בבית או היפנה אותו להמשך טיפול למסגרת מתאימה. לרוב גדעון הודיע למטופל על תכנית השחרור, אך היה צורך להזכיר לו שעליו לשתף את המטופל בתכנית השחרור.

גדעון הירבה לחפש חומר מחקרי על שיטות ואמצעי טיפול והקפיד לבחור בטיפולים אשר היה להם ביסוס מחקרי וגם התאימו להנחיות הקליניות (clinical guidelines) הכי עדכניות. כמו-כן, הוא עזר למטופלים לאתר מידע רפואי רלוונטי ואף הפנה אותם למקורות מידע אמינים.

מתחילת ההתנסות, גדעון תמיד הקפיד על בטיחות המטופלים, על הנהלים וההנחיות של המכון והארגון. באחד המקרים, בעקבות טיפול בכרית חמה, הבחין שקיימת אדמומיות משמעותית על עור המטופל. הוא מיד דיווח למדריך וביקש שגייע לראות את המטופל. במקרה נוסף, הוא הודיע למדריך כששמע פיזיותרפיסט אומר למטופל חדש שעדיף לו להגיע לטיפולים אצלו במכון הפרטי מאחר שבמכון הפרטי שלו הוא יקבל טיפול הרבה יותר טוב מאשר במכון של קופת חולים.